

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 11. De Sociis Cordubensibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

bus persuasum est, quàm non schismaticè; sed cum Summo Pontifice consentiens Pataquariensis Societas sententiam dixisset. Verùm antequàm hæc calumniæ ad liquidum deducerentur, quæ interim turbamenta Episcopum Paraquariensem cum Societate commiserint, ut immatura historiæ, ad sua tempora lubentiùs remittam, quàm intricatissimo labyrintho me involvam.

CAPUT

XI.

De Sociis Cordubensibus.

*Joannes Pastor Procurator.**Petri Herrera missio.**Franciscus Cordubæ in quietâ vitâ.**Marci Antonii Dejarani virtutes.*

INTER quas turbas Societas, mote suo, per amplissimas regiones Apostolicis exercitationibus infudabat. Cordubæ habita Congregatio provincialis in Procuratorem Romam iturum elegit Joannem Pastorem, virum, in quem concurrebant agendi dexteritas, annorum & officiorum cum laude transactorum autoritas, & ab antiquis ad Indos excursionibus; nuperimâque ad Abipones expeditione, claritudo. Petrus Herrera cum socio, Cordubâ per amplissimum tractum emissus, quater mille capita, magna ex parte Barbarorum Æthiopumque, hinc inde longo inter se intervallo dispartitorum, exhomologesi expiavit: septem & septuaginta capita Baptismo tinxit: vagabundam nationem Baptismum postulantem spe aluit postulatis fruituram, si se veller ad fixum locum, fundato oppido; reducere; renuentem, tanquàm adhuc Evangelio ineptam, Deo commendavit, qui novit maturum tempus unicuique negotio. Cordubensè Collegium duos Sacerdotes extulit, dispartibus meritis, posteritati transmittendos. Nam Franciscus Corduba Aragonensis, quatuor olim vota professus, in provecta ætate sibi nimium ob qualecumque concionandi talentum tribuens, sensu pietatis pedetentim exuto, externos homines in partem inquietorum consiliorum adsciscere sæpè ausus, adeò gravem se æqualibus, majoribusque præbuit, ut domestico carcere includi debuerit; è quo fugâ in Peruvianam elapsus, postquam aliquamdiu Chuquisacæ Senatûs Regii Præsidi, & nostris hominibus imposuisset, Cordubam posthinc retractus, diligentiusque custoditus, tandem factorum penitens in carcere quietiori fato, quàm vitâ, decessit. At Marcus Antonius Dejaranus, Salæ in regno Neapolitano olim natus, quatuor etiam vota professus, æquabili innoxie vitæ tenore, magno Hispanorum Indorumque proventu, quorum linguam callebat, ab ipsa Provinciæ fundatione Societatem illustravit. Cordubæ Indorum Sodalitatem primus instituit. In Esterensi urbe Tucumanæ principe primus etiam convictui præfuit. Regimen aliquot Collegiorum oblatum constanter & religiose adire respuit. Graves calumnias ab hominibus, sua vitia carpi non ferentibus, in se projaculatas, patientis silentii clypeo, innocentiam manifestante Deo, indemnis excepit. Quinque solidas horas mentalibus precibus quotidie impendebat: ex quo fonte virtutes omnes Religioso viro conducibiles acquisivit. Ejus cadaver omnium Ordinum Prælati, & primores urbis honorificè extulère, magno præsertim fœminarum luctu, diuturno conscientiarum suarum directori parentantium.

CAPUT

XII.

Res gestæ per varia loca carptim narrantur.

*Pium desiderium prægnantis.**Baltazaris Algria infelix exitus.*

ECOLLEGIO Boni-aëris emissarii Socii aliquot baptizavère, avitumque morem quibusdam Neophytis supersticiosè usurpatum, parentum suorum ossa circumferendi, dempsère: aliaque præstitère ab Apostolicis hominibus factitari solita. Inda mulier prægnans, in ultimo agone ideò se illibenter mori vociferabatur, quòd antè sex menses concepta proles in sua alvo sine Baptismo obitura esset. Grata fuit Deo mulieris fides, & desiderium salvandæ prolis: nam ubi illa expiravit, inciso leviter cadavere, viva proles caput exeruit, & post Baptismum expirans, pro cunis & tumulo sollicitæ parentis alvum habuit. Esterenses Socii longè lateque excurrentes, præter alias expiationes, multis adultæ infantilisque ætatis capitibus Baptismum contulère: Riocensis Collegii excursoribus interim domi forisque egregiè etiam elaborantibus. Ea in urbe res accidit memorabilis. Baltazar Algria juvenis Hispanus, Ibridâ muliere in lascivos amores dudum abusus, nullis humanis Divinisque terroribus ab turpi consortio abstrahi se sinebat, quinimò postquam pellex cœlesti fulmine pænè exanimata fuit, pergebat renuentem, & anteaactæ vitæ serio penitentem, blanditiis, minis, inflicis que verberibus, identidem sollicitare: nec desistit, donec reluctantem in proximam sylvam raperet. Ubi exerto priùs

pugione